

Предиш но Р/О: 

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 8783

София, 16.07.2015

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - II колегия, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АННА ДИМИТРОВА
ЧЛЕНОВЕ: АНДРЕЙ ИКОНОМОВ
МАРИНА МИХАЙЛОВА
ДИАНА ДОБРЕВА
ЕМАНОИЛ МИТЕВ

при секретар
на прокурора

и с участието
изслуша
докладваното

от съдията ЕМАНОИЛ МИТЕВ
по адм. дело № 5702/2015. 

Производството е по реда на чл. 229 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба на Николай Миланов Николов срещу определение № 1640 от 16.02.2015 г. по адм. дело № 1700/2015 г. на Върховния административен съд, шесто отделение, с което жалбата на Николов против решение на Висшия съдебен съвет /ВСС/ по т. 1.1 от доп.т.1 по протокол № 62/18.12.2014 г. с което ВСС е назначил Даниела Димитрова Събчева на длъжността "съдия" в гр. Пловдив-наказателна колегия, както и искането за спиране на изпълнението на решението са оставени без разглеждане и производството по делото е прекратено. Жалбоподателят поддържа, че оспореното определение е нищожно и неправилно, по пространно развити съображения в частната жалба и иска да се отмени, като се върне делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

Ответникът по частната жалба - Висшият съдебен съвет чрез процесуален представител - Росалина Димитрова, оспорва същата и моли определението да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответницата Даниела Събчева не изразява становище.

Като взе предвид изложеното в частната жалба и данните по делото Върховният административен съд, петчленен състав, констатира следното: Частната жалба е подадена в срока по чл. 230 от АПК и от надлежна страна, поради което е допустима.

Искането за провеждане на открито съдебно заседание по делото е неоснователно. Съгласно чл. 234, ал. 1 от АПК, частната жалба се разглежда в закрито заседание, освен ако съдът постанови друго. С разпоредбата е предоставено правомощие на съда да прецени дали се налага участие на

страните в съдебното заседание, с оглед необходимостта от събиране на допълнителни доказателства или разяснения, които не са били и не могат да бъдат получени чрез частната жалба или нейното уточнение. В разглеждания случай, с оглед предмета на спора, настоящият петчленен състав счита, че не е налице необходимост от разглеждане на делото в открито съдебно заседание, тъй като всички съображения във връзка с правния интерес на жалбоподателя са изложени в частната жалба и е производството пред първата инстанция, като са представени съответни доказателства.

Разгледана по същество, частната жалба е неоснователна.

Оспореното определение е валидно. Съдебният акт е постановен от компетентния съд, в надлежен състав, издаден е в писмена форма и е подписан от членовете на състава. Ето защо доводът за нищожност на определението е неоснователен.

Оспореното определение е постановено в съответствие закона.

Правилно тричленният състав приема, че за частния жалбоподател не е налице правен интерес от оспорване на решение на Висшия съдебен съвет за назначаване на ответницата по частната жалба Даниела Събчева на длъжността съдия в Окръжен съд - гр. Пловдив, наказателна колегия. Правен интерес от оспорване имат лицата, чиято правна сфера е негативно засегната от административния акт, т.е. когато този акт непосредствено отнема, изменя или ограничава права или противозаконно създава задължения за жалбоподателя или създава права на трето лице, с което уврежда жалбоподателя (арг. от чл. 147, ал.1 от АПК). В случая правилно от страна на страна на съдебния състав е преценено, че такова засягане на правата на жалбоподателя Николов не е установено. Последният не е допуснат до участие в конкурса за първоначално назначаване за длъжността съдия в окръжен съд, поради което обжалваното от него решение на административния орган, с което Даниела Събчева е назначена на длъжност „съдия“ в соченият по горе окръжен съд - не рефлектира пряко в неговата правна сфера, тъй като не създава задължения за жалбоподателя, нито пряко отнема негови права. Конкурсната процедура е проведена без негово участие, поради което между него и решаващия орган не е възникнало правоотношение, което да породви субективното право да бъде класиран и съответно да обоснове интереса му от оспорване на решението на Висшия съдебен съвет, с което друг участник в конкурса е назначен за съдия в Окръжен съд - гр. Пловдив. Съобразно извода за липсата на правен интерес, определението на съда в частта, в която е отхвърлено искането за спиране изпълнението на оспореното решение на Висшия съдебен съвет по чл.186а, ал. 4 Закона за съдебната власт (ЗСВ), също е законосъобразно.

При постановяване на оспореното определение не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, включително на правото на защита на жалбоподателя. Преди да пристъпи към разглеждане на делото по същество съдът е длъжен да направи преценка за съществуването и надлежното упражняване на правото на жалба, както и да следи служебно за допустимостта на оспорването в хода на съдебния процес. Тази преценка може да бъде правена и без провеждане на открито

съдебно заседание, тъй като едва с позитивното разрешаване на въпроса за допустимостта на оспорването, възниква задължението на съда да проведе съдебно заседание с участие на страните (арг. чл. 159 АПК и чл. 163 от АПК). В случая е направена преценка за наличие на процесуална пречка за разглеждане на жалбата по същество, поради което в съответствие със законовите правила, съдът се произнася с оспорения акт в закрито съдебно заседание. ~~Постановяването на определението без участие на страните не~~ е в нарушение на разпоредбата на чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Правото на страните делото да бъде гледано справедливо и публично се реализира само при допустима жалба, чрез която се защитават законово признати субективни материални права. Извършването на преценката за допустимост в закрито заседание съобразно нормите на националното законодателство не противоречи на посочената в хартата разпоредба.

Не е нарушено и правото на жалбоподателя на независими безпристрастен съд, тъй като конкретни факти за предубеденост на съдебния състав или на отделни негови членове не са изложени и установени.

Преди всичко изложено съдът намира, че не са налице основания за отмяна на оспореното определение и същото следва да бъде оставено в сила.

Искането за отправяне на преюдициално запитване също е неоснователно. Съгласно чл. 267 ДФЕ С Съдът на Европейския съюз е компетентен да се произнесе преюдициално относно валидността на общностните норми или относно тълкуването на тяхното съдържание. В случая поставените в частната жалба въпроси не се отнасят за тълкуване на чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, а изискват произнасяне относно съответствието на действията на съда по конкретното дело с цитираната норма, поради което не се включват в предмета на производството по чл. 267 ДФЕ С, очертан по-горе.

По тези съображения искането за отправяне на преюдициално запитване следва да се остави без уважение.

С оглед изложеното, направеното искане и на основание чл.7, ал. 1, т.7 във връзка с чл.11 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения жалбоподателят следва да заплати на Висшия съдебен съвет сумата 200.00 лв. възнаграждение за юрисконсулт.

По тези съображения Върховният административен съд, петчленен състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА определение № 1640 от 16.02.2015 г. по адм. дело № 1700/2015 г. на Върховния административен съд, шесто отделение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Николай Миланов Николов за отправяне на преюдициално запитване към Съда на Европейския съюз по реда на чл. 267 параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС.

ОСЪЖДА Николай Миланов Николов от гр. Шумен да заплати на Висшия съдебен съвет, гр. София, ул. „Екзарх Йосиф“ № 12 сумата 200.00 (двеста) лева юрисконсултско възнаграждение.

Определението е окончателно.

Вярно с оригинала,
секретар:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Л/Анна Димитрова
ЧЛЕНОВЕ: Л/Андрей Икономов
 Л/Марина Михайлова
 Л/Диана Добрева
 Л/Емануил Митев

ЕМ.